

48

ROMÂNIA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.2377

Dosar nr.3262/1999

Ședința publică din 13 mai 2002

Completul compus din:

Silvia Caramihai	- președinte
Marioara Prodan	- judecător
Mihai Ciubotaru	- judecător
Magistrat asistent	- Alexandru Cârstea
Procuror	- Irina Kuglay

-(")-

La 11 aprilie 2002 s-a luat în examinare recursul declarat de inculpatul Bucur Constantin împotriva deciziei penale nr.54 din 14 iunie 1999 a Curții Militare de Apel.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 11 aprilie 2002, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 24 aprilie 2002 și 13 mai 2002.

C U R T E A

Asupra recursului penal de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.177 din 20 octombrie 1998 Tribunalul Militar Teritorial București a condamnat pe inculpatul cpt.SRI (r) **Bucur Constantin** (fiul lui Mihail și al Sultanei, [redacted])

[redacted], după cum urmează:

-pedeapsa de 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt prevăzută de art.208 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.13 Cod penal, pedeapsă integral grațiată, condiționat, conform art.1 și 10 din Legea nr.137/1997;

-2 pedepse de câte 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.19 alin.1 din Legea nr.51/1991 (culegerea și transmiterea de informații cu caracter secret, prin orice mijloace, în afara cadrului legal) și de art.21 alin.2 din Legea nr.51/1991 (divulgarea sau folosirea în afara cadrului legal, de către salariații serviciilor de informații, de informații privind viața particulară, onoarea sau reputația, cunoscute incidental în cadrul obținerii datelor necesare siguranței naționale).

Conform art.33 lit.a - 34 lit.b Cod penal, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de 2 ani închisoare.

Conform art.81 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de încercare de 4 ani, fixat conform art.82 Cod penal.

S-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.359 Cod procedură penală.

Conform art.348 Cod procedură penală, s-a dispus restituirea către SRI a 32 casete audio, după rămânerea definitivă a hotărârii.

Pentru a pronunța astfel, prima instanță a reținut, pe baza probelor administrate, că, după absolvirea Școlii Militare de Ofițeri activi a Ministerului de Interne în anul 1980, inculpatul a fost încadrat la fosta Direcția a IV-a -Contraintformații militare din Departamentul Securității Statului și a fost trecut în rezervă la data de 15 februarie 1990, în contextul disponibilizării efectuate la această direcție.

Ulterior, ținându-se seama de situația sa personală, inculpatul a fost rechemat și repartizat la Secția județeană de Informații Brăila, a fost trimis la un curs de pregătire în limba engleză la Centrul de perfecționare Grădiștea pe care l-a absolvit la data de 30 august 1991 și apoi repartizat la Unitatea de Transmisii 05020 București, din cadrul Serviciului Român de Informații.

La această unitate militară, al cărui obiect de activitate inculpatul îl cunoștea din perioada anterioară trecerii sale în rezervă, acesta a lucrat în sectorul de supraveghere - înregistrare a comunicațiilor, inițial ocupându-se de emisiunile de transmisie prin mijloace mass-media.

După adoptarea Legii nr.51 din 29 iulie 1991 privind siguranța națională a României și a Legii nr.14 din 24 februarie 1992 privind organizarea și funcționarea SRI, inculpatul a început să lucreze în cadrul unui birou din birourile sectorului de supraveghere-înregistrare cu mijloace tehnice concrete ale unității.

Inculpatul a fost inițiat în legătură cu activitățile concrete ce urma să le desfășoare și a participat la un program de pregătire profesională, astfel că și-a însușit în detaliu metodologia de lucru stabilită prin ordine interne și a obținut constant, pentru rezultatele obținute până la trecere sa, în rezervă la data de 27 mai 1998, calificativul "F.bun".

În cadrul sectorului de supraveghere-înregistrare, inculpatul a îndeplinit funcția de ofițer II. În această calitate desfășura, la vectorii urmăriți cu mijloace tehnice secrete, în baza mandatului emis în condițiile Legii nr.51/1991, un complex de activități având ca scop sesizarea, selectarea și imprimarea pe bandă magnetică a datelor și indiciilor privind amenințări la adresa siguranței naționale.

Potrivit art.13 alin.1 din Legea nr.51/1991, situațiile prevăzute în art.3 din aceeași lege și în care sunt limitativ enumerate cazurile ce constituie amenințări la adresa siguranței naționale, servesc drept temei legal pentru a se solicita procurorului, în cazuri justificate, autorizarea efectuării unor acte, în scopul culegerii de informații, între care și interceptarea comunicațiilor.

Cererea de autorizare se formulează în scris, iar actul de autorizare se emite la cererea organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale, de către procurori anume desemnați de procurorul general al României.

Când se constată că cererea este justificată, procurorul emite un mandat care, în ce privește interceptările comunicațiilor, cuprind, printre altele, și durata de valabilitate care nu poate depăși 6 luni și care, în cazuri întemeiate, poate fi prelungit la cerere de către procurorul general, fără a depăși, de fiecare dată, 3 luni.

În ce privește procedura de solicitare și obținere a mandatului care autorizează activitățile prevăzute în art.13 alin.1 din Legea nr.51/1991, se parcurg mai multe etape

valorificare a datelor și informațiilor ce stau la baza temeiniciei și oportunității
ării acestora.

După obținerea mandatului, prin grija solicitantului, un exemplar, se trimite
tehnice specializate care îl pune în executare, cu respectarea strictă a limitelor
menelor precizate.

La unitatea tehnică specializată, interceptarea și exploatarea convorbirilor
nice, conform mandatului, se realizează la două compartimente distincte, cel de
veghere și interceptare și cel de redare, selectare, prelucrare și transmitere a
mațiilor către unitatea operativă beneficiară.

În perioada 1992 - mai 1998, inculpatul a lucrat în cadrul sectorului de
veghere-înregistrare la vectorii urmăriți cu mijloace secrete pe bază de mandat,
mul din cele două colective alcătuite din câte cinci cadre militare fiecare,
urându-și activitatea în program tură, de regulă 12 ore de serviciu, cu 48 ore

Conform ordinilor interne ce stabilesc metodologia de lucru, ofițerul din
ala de supraveghere-înregistrare are ca atribuții generale predarea-primirea turei
ză de proces-verbal, ocazie cu care se verifică și se predă aparatura, instalațiile și
cele din dotare, precum și întregul fond de documente existente în centrală. De
enea, se predau persoanelor stabilite din compartimentul de redare, pe bază de
mătură, casetele extrase din aparatură cu ocazia dezechipării și se preiau casetele
agnetizate, care, după termenul de păstrare în compartimentul de redare, se
roduc în circuitul de lucru, fiind folosite la alte activități de acest fel.

Pe timpul desfășurării serviciului, lucrătorului din centrală îi este interzis, printre
să discute cu personalul neautorizat despre vectori și activitatea acestora, ori să
soare activități extraprofesionale care i-ar putea distrage atenția și l-ar influența
ty la executarea îndatoririlor.

În contextul prevederilor art.10 din Legea nr.51/1991, prin reglementări
me, s-a stabilit că înregistrările magnetice efectuate în cadrul acestor activități au
ter strict secret, păstrarea și circulația casetelor audio făcându-se în conformitate
gimul unor astfel de documente.

În cadrul unității tehnice specializate, exploatarea conținutului înregistrărilor
orbirilor telefonice se realizează de sectorul redare, iar prin reglementările interne
transpun principiile specifice de muncă a organelor de informații, relative la
partimentarea și secsetizarea activității, se interzice accesul lucrătorilor dintr-un
partiment în altul.

Casetele înregistrate se păstrează 10 zile în acest compartiment, după care, dacă
există o solicitare de înregistrare a cîmpului informațional din partea unității
ficiare, se șterg printr-un procedeu electromagnetic și se reintroduc în circuit.

Redarea înregistrărilor, în sinteză sau dialog, se face după selectarea din totalul
ceptărilor realizate numai a acelor convorbiri care aparțin persoanei pentru care s-
is mandat de către procuror și care au relevanță din punct de vedere al siguranței
onale.

Redarea și exploatarea interceptărilor de orice fel care apar incidental în procesul înregistrării și care nu se referă la persoana pentru care s-a emis mandatul este interzisă.

În activitatea de supraveghere-înregistrare desfășurată în procesul folosirii mijloacelor tehnice secrete, se folosesc documente și evidențe, printre care- registrul de procese-verbale, de predare-primire, tabelul de vectori supravegheați, registrul de consemnare, registrul pentru evidența circulației casetelor, caietul de notițe.

Potrivit metodologiei interne, compartimentul care primește, păstrează și arhivează mandatele emise de procuror, pune la dispoziția șefului sectorului ori șefilor de birou din cadrul acestuia, datele din mandatul care autorizează interceptarea, ei fiind cei care completează tabelul de vectori cu datele din mandat și nota anexă, imediat după înființarea posturilor și instruirea subordonaților.

Completarea tabelului cu vectori se face în creion, astfel că, după desființarea postului la expirarea duratei de valabilitate a mandatului, datele se radiază, poziția respectivă rămasă liberă fiind destinată altei lucrări.

Desfășurându-și activitatea în cadrul centralei de supraveghere-informare a unității specializate de transmisiuni, inculpatul cpt.(rez.) Bucur Constantin a susținut, în declarațiile date atât la organul de urmărire penală cât și în cursul cercetării judecătorești, că, la începutul anului 1996, a observat că în tabelul de vectori nu erau completate integral rubricile privind numele real al persoanei ale cărei convorbiri erau interceptate și, aflând, din discuțiile avute cu unii colegi de serviciu, că pe benzile magnetice apăreau discuții purtate de unele persoane publice sau ziaști, a început, în mod deliberat, să verifice și, după identificare, să asculte unele posturi din centrală.

Acționând contrar îndatoririlor ce îi reveneau, inculpatul a ascultat în mod repetat aceste posturi și a recunoscut, la unele din acestea, că se purtau discuții de către senatorul Corneliu Vadim Tudor, deputatul Nicolae Dide, generalul de brigadă (rez.) Dumitru Cristea, ziaristul Nicolae Toma de la revista "Academia Cașavencu", ziaștii Sorin Roșca Stănescu și Tana Ardeleanu de la ziarul "Ziua", deși din datele existente în tabelul de vectori nu rezulta că măsurile de interceptare vizau aceste persoane, ci altele.

Aceste posturi nu permiteau ascultarea de la pupitrul de supraveghere ori prin conectare directă cu o cască la casetofonul de înregistrare, lucrătorul trebuind numai să supravegheze starea de funcționare și să execute celelalte îndatoriri relative la dezechipare și predare.

În declarațiile date, inculpatul a precizat că în aceste împrejurări a ascultat și convorbiri purtate de alte personalități publice între care Doina Cornea, Simina Mezincescu, Dan Voiculescu.

Suspiciunile inculpatului au mai fost alimentate și de împrejurarea că, în unele situații, datele care trebuiau completate în registrul de vectori, de către șeful de sector sau de șefii de birou, se transmiteau telefonic lucrătorului din centrală de mr.Mustățea Ionel, ele fiind înregistrate în aceeași modalitate în cursul zilei respective ori în ziua următoare celei punerii în funcțiune a postului.

Pentru a se elimina însă orice bănuială cu privire la lipsa mandatului prevăzut de lege, comanda unității luase măsura ca, în tabelul de vectori, deși rubricația nu o prevedea, să se înscrie și numărul mandatului procurorului, precum și data emiterii lui.

După ce a încercat să afle dacă aceste convorbiri erau interceptate în baza unor mandate emise în condițiile legii, inculpatul și-a format falsa convingere că respectivele interceptări erau ordonate de directorul SRI și se executau în afara cadrului legal.

Cu toate acestea, inculpatul a declarat că, în ce-l privește, nu au existat cazuri în care să fi avut în funcțiune posturi care să nu figureze în registrul de vectori, iar perioadele în care ele au fost efectuate să nu corespundă perioadei de valabilitate menționată în documentul respectiv.

Prin ianuarie-februarie 1996, inculpatul și-a manifestat, într-o împrejurare, curiozitatea de a afla motivele pentru care față de o persoană a cărei convorbire o ascultase, se exercită măsuri secrete de interceptare a convorbirilor telefonice. Această situație, de natură să excedă necesarului de date și informații la care avea acces lucrătorul, l-a determinat pe col. Ion Vrejoiu, șeful inculpatului, să-l cheme la el și să-i explice că toate activitățile de interceptare sunt autorizate prin mandat de procuror, iar supravegherea comunicațiilor vectorilor nu este determinată de convingerile politice ale acestora.

Pe fondul suspiciunilor create, coroborate și cu apariția în presă a unui număr mare de relatări în legătură cu fapte imputate unor cadre cu funcții de conducere din SRI, inculpatul a ajuns la concluzia că în cadrul unității de transmisiuni se efectuau supravegheri și interceptări telefonice fără a se respecta prevederile legale, ceea ce constituia o încălcare a Constituției României, a cărei respectare este prioritară în raport cu orice ordin.

În acest context, inculpatul a luat hotărârea să facă publice convorbirile ce se interceptau la locul său de muncă și care priveau personalități publice și ziariști. În acest scop, inculpatul l-a contactat pe Toader Constantinescu -deputat de Suceava al Partidului România Mare și membru al Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității SRI.

La întâlnirea ce a avut loc la ieșirea din sediul Camerei Deputaților, la începutul lunii martie 1996, inculpatul și-a declinat calitatea de ofițer SRI și l-a informat pe deputat despre faptul că la locul său de muncă se execută interceptări nelegale ale comunicațiilor telefonice ale unor persoane publice și ziariști.

Deputatul Toader Constantinescu, i-a cerut inculpatului dovezi în susținerea afirmațiilor sale, ocazie cu care inculpatul l-a înștiințat că dovezile sunt constituite din casete audio cu înregistrări care au caracter secret.

Față de dubla sa calitate, Toader Constantinescu i-a precizat inculpatului, că numai având dovezile va putea întreprinde ceva oficial, astfel că au convenit asupra locului, datelor calendaristice și modului în care se vor întâlni ulterior, pentru a intra în posesia casetelor.

Astfel, în perioada martie-mai 1996, inculpatul a sustras de la locul său de muncă un număr de 11 casete audio conținând înregistrări ordonate ale unor convorbiri de la posturile telefonice menționate în tabelul cu vectori, despre care își

formase convingerea că aparțin unora dintre persoanele la care se referise și ale căror comunicații credea că erau interceptate fără mandat.

Sustragerea casetelor audio a fost favorizată, printre altele, de modul neriguros în care se făcea urmărirea lor cu ocazia predării-primirii turelor, precum și de existența în cadrul compartimentului de supraveghere-înregistrare a unui stoc de casete audio utilizate pentru înregistrarea curentă și care trebuia completat zilnic la cifra nominală pe calea reprimii casetelor demagnetizate de la compartimentul redare.. De asemenea, acoperirea acestor sustrageri a fost înlesnită de faptul că inculpatul își procurase anterior un număr de casete audio provenind de la unități ale fostului Departament al Securității Statului, cu caracteristici de inscripționare asemănătoare celor aflate în uz la locul său de muncă. În fine, inculpatul a avut posibilitatea înlocuirii unora dintre casetele sustrate, cu altele luate fără drept din unitate, în perioada când lucrează exclusiv la supravegherea și înregistrarea emisiunilor transmise prin mijloace mass-media.

Conform înțelegerii intervenite între cei doi, întâlnirile urmau să aibă loc în ziua de joi a fiecărei săptămâni la orele 12,00 , în vecinătatea sediului Camerei Deputaților, ori în alte locuri asupra cărora s-a convenit telefonic, deputatul Toader Constantinescu folosind cu prilejul convorbirilor telefonice pentru recunoaștere, parola "mecanicul auto".

După o săptămână de la prima întâlnire, inculpatul l-a contactat pe deputat și l-a condus la domiciliul său, unde i-a înmănat 3 casete audio, cu precizarea că pe ele se află înregistrate convorbirile generalului de brigadă (rez.) Dumitru Cristea și ale senatorului Corneliu Vadim Tudor.

După câteva zile a avut loc a doua întâlnire și, tot la locuința sa, inculpatul i-a predat deputatului Toader Constantinescu alte 4 casete audio, între care se afla și interceptarea convorbirilor lui Nicolae Dide, iar cu ocazia celei de-a treia întâlniri care a avut loc la sfârșitul lui martie -începutul lui aprilie 1996, inculpatul i-a mai predat încă 3 casete audio.

Toate cele 10 casete audio au fost păstrate de deputatul Toader Constantinescu la sediul Partidului "România Mare", unde au fost multiplicare, conținutul lor și modul de procurare fiind aduse la cunoștința conducerii acestui partid.

Cu prilejul întâlnirilor, inculpatul și deputatul Toader Constantinescu au convenit asupra modului în care să facă publice "activitățile de interceptare nelegală" desfășurată la SRI și conținutul casetelor audio, stabilind ca aceasta să se realizeze în cadrul conferinței extraordinare de presă a Partidului "România Mare" la data de 13 mai 1996 la care a participat și inculpatul.

În cadrul conferinței de presă, președintele partidului a adus la cunoștință ziariștilor că SRI interceptează nelegal convorbirile telefonice ale unor personalități politice -lideri de partid, convorbirile telefonice purtate de la redacția revistei "Academia Cașavencu", precum și convorbirile telefonice ale generalului Dumitru Cristea, fiind redată și frânturi de convorbiri care fuseseră înregistrate pe casete audio.

Inculpatul, prezent la conferință, a afirmat că el a fost acela care a prezentat casetele audio deputatului Toader Constantinescu și că aceste convorbiri au fost înregistrate la posturile pe care personal le supraveghează.

Întrucât deputatul Toader Constantinescu fusese informat de inculpat că la locul de muncă se efectuează interceptarea mai multor telefoane de la sediul revistei "România Mare", pentru a verifica acest lucru și a produce o dovadă s-a convenit ca în săptămâna de la 6 mai la 10 mai 1996 să efectueze o interceptare de la postul telefonic nr.6156093, aflat la redacția sus-amintitei publicații, interceptarea urmând să fie sustrasă de inculpat și predată ulterior deputatului.

Întrucât în perioada respectivă inculpatul se afla în concediu de odihnă, acesta a convorbit cu colegul său col.Grețcu Gabriel, pe care l-a rugat să-l lase să facă o tură în zilele săptămânii 6-10 mai 1996, convenind ca, după obținerea aprobărilor necesare inculpatul să efectueze serviciul la data de 9 mai 1996, sub pretextul că ar mai avea nevoie de o zi liberă după efectuarea concediului.

Conform înțelegerii, în ziua de 9 mai 1996 ora 16,20, deputatul Toader Constantinescu a telefonat de la postul nr.615.60.93 la Biroul electoral al deputatului Viorel Ursu și, negăsindu-l, a apelat la locuința acestuia, unde a vorbit cu unul din copii.

Convorbirea a fost înregistrată de inculpat, care a sustras caseta audio și a păstrat-o personal la sediul Partidului "România Mare" în ziua de 13 mai 1996.

Până la data de 13 mai 1996, nici inculpatul și nici deputatul Toader Constantinescu nu au sesizat vreo autoritate publică sau organism parlamentar în legătură cu interceptarea nelegală a convorbirilor telefonice. Abia la data de 11 iunie 1996 și numai ca urmare a demersurilor efectuate de președintele Camerei deputaților, deputatul Toader Constantinescu a predat la Secția parchetelor militare cele 11 casete audio primite de la inculpat, ocazie cu care a precizat că mențiunile de pe fragmentele de hârtie roșie existente în interiorul carcaselor casetelor au fost făcute de el și alte persoane, atunci când aceste casete au fost multiplicat. Cât privește mențiunile de pe suportii de hârtie lipiți pe carcasa casetelor, deputatul a precizat că-i aparțin inculpatului, fapt confirmat de acesta.

Cu ocazia verificărilor efectuate, s-a constatat că cele 11 casete audio fac parte din aceeași categorie cu cele folosite de UM 05026 în activitatea de serviciu ce o desfășoară.

Din adresa nr.002204 din 11 iulie 1996 a SRI (fila 28-38 vol.II) rezultă că interceptările au fost efectuate în perioada martie-mai 1996, în baza unui număr de 9 dispoziții emise de procurori anume desemnați din cadrul Parchetului General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție -Secția de urmărire penală și criminalistică, precum și din cadrul Secției parchetelor militare, pentru posturile telefonice de la domiciliul ori locul de muncă al persoanelor nominalizate în acest document. Prin aceeași adresă se precizează că în toată această perioadă supravegherea și înregistrarea comunicațiilor telefonice și fax s-a efectuat de la un număr de 10 posturi de interceptare din centrală, iar în timpul și-a desfășurat activitatea inculpatul, datele calendaristice ale înregistrărilor fiind în concordanță cu datele la care inculpatul a efectuat serviciul în tură, conform planificării.

Din comunicarea transmisă de SRI, cu adresa nr.002204 din 11 iulie 1996, rezultă că o parte din discuțiile înregistrate pe casetele audio în cauză nu priveau fapte sau alte date referitoare la siguranța națională, astfel că, neavând relevanță sub acest aspect, sunt protejate sub sancțiunea pedepsei cu închisoare, prin dispozițiile art.21

alin.2 din Legea nr.51/1991, întrucât ele privesc viața particulară, onoarea sau reputația persoanelor.

Cu ocazia percheziției efectuate la data de 20 mai 1996, la domiciliul inculpatului, au fost găsite și ridicate 21 casete audio prezentând caracteristici asemănătoare celor predate de inculpat deputatului Toader Constantinescu și care conțineau înregistrări muzicale, casete despre care inculpatul a declarat că le-a luat de la locul său de muncă, dintr-un stoc nefolosit, destinat casării.

Prin adresa nr.00458910 din 14 octombrie 1996 a UM nr.05026 București, se precizează că valoarea casetelor audio sustrase de inculpat este de 271.398,40 lei.

Prin decizia penală nr.54 din 14 iunie 1999, Curtea Militară de Apel a respins ca nefondat apelul declarat de inculpat și prin care acesta a solicitat achitarea pentru infracțiunile prevăzute de art.19 alin.1 din Legea nr.51/1991 și de art.208 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.13 Cod penal, în principal, conform art.10 lit.b¹ Cod procedură penală și art.18¹ Cod penal, iar în subsidiar, pentru infracțiunea prevăzută de art.208 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.13 Cod penal, achitarea în baza art.10 lit.d Cod procedură penală. Pentru infracțiunea prevăzută de art.21 alin.2 din Legea nr.51/1991 inculpatul a solicitat achitarea, în principal, conform art.10 lit.c Cod procedură penală, iar în subsidiar, achitarea conform art.10 lit.b¹ Cod procedură penală și art.18¹ Cod penal.

Instanța de apel, pe baza probelor administrate, a apreciat că sunt întrunite elementele constitutive ale tuturor infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului, astfel că instanța de fond corect a reținut vinovăția acestuia, dispunând condamnarea pentru fapte care, fiecare în parte, prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Împotriva hotărârilor pronunțate, inculpatul a declarat recurs, solicitând casarea acestora și în fond, achitarea pentru toate faptele reținute în sarcina sa, conform art.10 lit.d Cod procedură penală, întrucât lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunilor, respectiv intenția.

De asemenea, invocă și dispozițiile art.44 Cod penal referitoare la legitima apărare, apreciind că a apărât Constituția, intimitatea vieții și necesitatea libertății de expresie a persoanelor.

Cu ocazia acordării cuvântului asupra recursului, inculpatul, prin apărător, a declarat că susține în continuare excepția intervenirii, pe parcursul judecării, a situației de imunitate parlamentară, conform art.69 din Constituția României, situație de natură a împiedica continuarea procesului penal, în condițiile art.10 lit.f Cod procedură penală.

Recursul declarat nu este fondat.

Referitor la excepția reiterată și care a fost invocată în ședințele din data de 8 februarie 2001 și 25 octombrie 2001, se constată că nu este întemeiată, întrucât art.69 alin.1 din Constituția României, referitor la imunitatea parlamentară, prevede că, în materie penală, deputatul sau senatorul nu poate fi reținut, arestat, percheziționat sau trimis în judecată fără încuviințarea camerei din care face parte, după ascultarea sa.

În speță, inculpatului i s-a atribuit un mandat în Camera Deputaților la data de 26 noiembrie 2000, deci după cca.5 ani de la trimiterea în judecată și judecarea sa la prima instanță și instanța de apel, când acesta nu avea calitatea de parlamentar.

În atare situație nu se poate reține nulitatea actului de trimitere în judecată prevăzută de art.197 alin.2 Cod procedură penală, în cauză nefiind incidente dispozițiile art.10 lit.f Cod procedură penală.

Verificând actele dosarului, rezultă, fără putință de tăgadă, că, fapta inculpatului constând în culegerea de informații cu caracter secret, în perioada ianuarie-mai 1996, în timpul serviciului însă în afara atribuțiilor de serviciu și de a le transmite în afara cadrului legal în modalitățile descrise, realizează, în drept, conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzută de art.19 alin.1 din Legea nr.51/1991 privind siguranța națională.

Fapta inculpatului care, în perioada martie-mai 1996, a folosit și divulgat în afara cadrului legal, date și informații privind viața particulară, onoarea sau reputația unei persoane, de care a luat cunoștință în mod incidental în cadrul deținerii datelor necesare siguranței naționale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.21 alin.2 din Legea nr.51/1991.

Apărarea inculpatului, în sensul că a avut suspiciuni cu privire la legalitatea interceptărilor convorbirilor telefonice ale unor personalități și că s-a gândit să le facă publice numai pentru a apăra Constituția și intimitatea vieții persoanelor, corect a fost înlăturată de instanțe, având în vedere că suspiciunile au fost infirmate de existența mandatelor emise de procurori desemnați, cu respectarea prevederilor legale. De asemenea, deși inculpatul a fost chemat de șeful său, martorul Ion Vrejoiu, care l-a asigurat că toate activitățile de interceptare sunt autorizate potrivit legii, acesta nu a acționat pe cale ierarhică sau la organele abilitate pentru a sesiza presupusele nelegalități, ci a acceptat, în mod deliberat, la sugestia deputatului Toader Constantinescu, să facă public conținutul celor 11 casete audio în cadrul Conferinței de presă din 13 mai 1996, casete pe care erau înregistrate incidental și convorbirile altor persoane, sau date cu privire la alte persoane și la viața particulară a acestora.

De altfel, inculpatul nu a contestat situația de fapt reținută, ci numai mobilul pentru care a acționat astfel.

În ceea ce privește infracțiunea de furt, se constată că inculpatul a sustras, în mod repetat, din compartimentul în care și-a desfășurat activitatea din cadrul SRI, în perioada 1990- martie 1996, un număr de 32 casete audio, în valoare de 271.398,40 lei, din care un număr de 21 casete, găsite la percheziția domiciliară, le-a folosit în interes personal pentru înregistrări muzicale, iar restul de 11 casete audio le-a predat deputatului Toader Constantinescu.

În atare situație, sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii, respectiv luarea unui mobil din posesia sau deținea altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, fiind irelevant în cauză scopul invocat de inculpat, pentru cele 11 casete, acela de a fi date publicității.

Susținerea inculpatului, în sensul că bunurile sustrate erau lipsite de valoare, scoase din uz, a fost infirmată de probele administrate și din care rezultă că 17 casete audio, la momentul recuperării, aveau caracteristici fizico-materiale ce atestau faptul că erau aproape noi și se aflau în perfectă stare de funcționare.

În fine, nici susținerea inculpatului, în sensul că faptele nu constituie infracțiuni, fiind săvârșite în stare de legitimă apărare, nu poate fi primită, având în vedere că

inculpatul nu a acționat pentru a înlătura un atac material direct, imediat și injust, îndreptat împotriva sa ori a altuia și care să pună în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat.

Examinând cauza și în raport de dispozițiile art.385⁹ alin.3 Cod procedura penală, se constată că nu sunt alte cazuri care, luate în examinare din oficiu de instanță, să conducă la casarea hotărârii pronunțate.

Pentru considerentele expuse, conform art.385¹⁵ pct.1 lit.b Cod procedura penală, se va respinge ca nefondat recursul declarat de inculpat.

Conform art.192 alin.2 Cod procedura penală recurentul va fi obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de inculpatul Bucur Constantin împotriva deciziei penale nr.54 din 14 iunie 1999 a Curții Militare de Apel, ca nefondat.

Obligă pe recurent să plătească statului 800.000 lei cheltuieli judiciare.

Pronunțată, în ședință publică, azi 13 mai 2002.

PREȘEDINTE,
S.Caramihai

JUDECĂTOR,
M.Prodan

JUDECĂTOR,
M.Ciubotaru

MAGISTRAT ASISTENT,
A.Cârsten